

[Karlsøni.]

ledes at de ikke bagefter, naar Virkningerne af Kontrakten viser sig, kan sige: Vi anede ikke, at den var saadan og saadan, og vi stode paa de anbefalende Taler, der blev holdt af vore Ordførere“.

Nu viser det sig altsaa, at det aldeles ikke var ment som nogen Spøg, at Banken krævede indgaaende Kontrol med de industrielle og økonomiske Forhold i Danmark.

Jeg tager heller ikke fejl, naar jeg hævder, at Erhvervstællingen er en Forløber for Marshall-Planen. Jeg kunde imidlertid ogsaa tænke mig at faa at vide, hvormed man begrundede Erhvervstællingens Nødvendighed i Relation til Marshall-Planen, hvilke Krav der stilles til os af U.S.A. i Forbindelse med Erhvervstællingen, og hvordan i al Verden det kan gaa til, at Regeringen kommer til Rigsdagen og vil have dens Godkendelse til at foretage Foranstaltninger med Henblik paa Marshall-Planen, endnu før denne har været til Debat i det høje Ting.

Jeg skal slutte med at sige, at det i øvrigt er bemærkelsesværdigt, at de ærede kritiske Ordføreres Indvendinger ved første Behandling nu er forduftet. Man har i Betænkningen opnaaet et Tilfald, der i Virkeligheden ikke siger noget ud over, hvad Ministeren tidligere har afgivet af Udtalelser, og som blot fastslaar, at Erhvervene for visse Varegrupper Vedkommende vil komme til at forhandle om Tællingerne med Statistisk Departement. Der er reelt ingen Ændring sket med Lovforslaget siden første Behandling og heller ikke i de Kommentarer, der knytter sig til det. Indvendingerne fra kritiske Ordføreres Side er imidlertid bortfaldet, hvad Grundene saa end kan være.

I Henhold til de her anførte Grunde kan mit Parti ikke være med til at gennemføre dette Lovforslag.

Weikop: Det er rigtigt som den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti (Karlsøni) sagde, at jeg ved Lovforslagets første Behandling fremsatte nogle Betæneligheder. Jeg vil straks indskyde, at det ikke var Betæneligheder i Forbindelse med Marshall-Planen og meget andet, det var i Virkeligheden reelle og saglige Betæneligheder, jeg fremsatte. Bl. a. var jeg inde paa den Tanke, om det ikke vilde være rigtigt at udskyde hele Erhvervstællingen, netop fordi Forholdene maatte siges at være noget unormale i 1947. Under Udvalgsbehandlingen oplystes det, at det var Statistisk Departement meget magtpaalig-

gende at faa Oplysninger om hele Erhvervslivet her i Danmark under Henvisning til, at vi ikke havde haft nogen Erhvervstælling siden 1935. Jeg maatte bøje mig for dette Argument, ogsaa ud fra den Betragtning, at man næppe kan vente, at der indtræder det, man kalder normale Tilstande, inden for et Aar eller to.

Derimod var der en Ting, jeg nærede store Betæneligheder ved, det var, at man udvidede Tællingen til at omfatte Mængden af indkøbte Varer, og i saa Henseende kunde vi godt have tænkt os at stille et Ændringsforslag.

Den ærede kommunistiske Ordfører har imidlertid aldeles ikke Ret i, at der ikke er væsentlig Forskel fra første Behandling til anden Behandling paa dette Punkt, og det vil jeg gerne bede den højtærede Finansminister bekræfte. Af Bemærkningerne fremgaar det tydeligt og klart, at Statistisk Departement kun kan spørge om Mængden af Varer, for saa vidt der opnaas Enighed mellem den paagældende Erhvervsorganisation og Statistisk Departement herom, og dette vil klart sige — saadan forstaar jeg det, og det beder jeg den højtærede Finansminister bekræfte —, at hvis en Erhvervsorganisation modsætter sig det, maa Statistisk Departement bøje sig derfor. Det er en meget væsentlig Ændring fra første Behandling af denne Sag.

Til Slut vil jeg gerne sige, at det er jo klart, som ogsaa den højtærede Finansminister gav Udtryk for, at en Erhvervstælling kun kan gennemføres i nøje Samarbejde mellem Erhvervene og Det statistiske Departement. Det maa naturligvis være saadan, at hvis Erhvervsorganisationerne har saglige Grunde for, at den ene eller den anden Ting ikke skal opgives, f. Eks. Varelagerets Størrelse, maa Statistisk Departement, jeg vil ikke sige bøje sig derfor, men alligevel tage saadanne Hensyn, at der ikke spørges om Ting, der gaar imod Erhvervenes Ønsker.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til Lovforslaget.

Jeg skal gerne bekræfte, at jeg er enig i den Formulering, som findes i Betænkningen, hvorefter der kun vil blive spurgt om Mængden af indkøbte Varer i de Tilfælde, hvor der mellem den paagældende Erhvervsorganisation og Det statistiske Departement opnaas Enighed herom. Jeg skal ogsaa gerne bekræfte over for det ærede Medlem Hr. Weikop, at jeg maa anse det for at være en Foringelse i Forhold til den oprindelige Formulering af Lovforslaget,